

«'Αστυνομός αρνείται διαρρήδην παράσχη πληροφορίας ἐπὶ χθὲς διαπραχθείσης ἐνταῦθα κλοπῆς. 'Αναμένω ὁδηγίας.»

'Υπογραφή: «'Ανταποκριτῆς»

Καὶ ἡ «'Ακρόπολις» τοῦ ἀπάντησε τηλεγραφικῶς:

«Κύριον Μ.

'Ανταποκριτὴν «'Ακροπόλεως»

'Α γ ρ ῖ ν ι ο ν

Διαμαρτυρηθῆτε... ἑλληνικὴν πρεσβείαν.

'Υπογραφή: «Μπενάκης»

'Αντιπάθειά του ἦταν ἡ χωροφυλακὴ.

Μιά νύκτα, πού ἔβγαινε ἀπὸ τὴ Βουλῆ, ἀργά, ὅταν εἶχε διακοπὴ ἢ συνεδρίασις καὶ συνήντησε ἕναν Κρητὰ ἐνωμοτάρχη, τοῦ εἶπε βιαστικὸς δῆθεν καὶ ταραγμένως:

— "Ἄστα, μὴν τὰ ρωτᾶς!

— Γιατί; τί συμβαίνει; ρώτησε ἐκεῖνος.

— Βρὲ ἀδερφέ, ἔχασε τὶς «μπαρμπέτες» του ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἐγένεν ὁ κόσμος ἄνω - κάτω.

Πρωθυπουργὸς τῆς 'Ελλάδος, τότε, ἦταν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος Δηληγιάννης.

— Τί! Τί ἔχασεν, εἶπες; ρώτησεν ὁ Κρητικὸς, μὴ ἐννοήσας τί ἐσήμαινε ἡ λέξις «μπαρμπέτες».

— Τὶς «μπαρμπέτες» του ἔχασε ὁ ἄνθρωπος. 'Εσεῖς τί κάνετε οἱ ἀστυνομικοὶ, κοιμᾶσθε;

— Τὶς ἔχασε ἢ μήπως τοῦ τὶς κλέψανε;

— "Ἰσως καὶ νὰ τοῦ τὶς κλέψανε. Κι' αὐριο θὰ κάνη ἕνα διάταγμα, νὰ καταργήσῃ ὅλη τὴν ἀστυνομία.

'Ετρόμαξεν ὁ δυστυχὴς ὁ Κρητικὸς καὶ ἔφυγε πρὸς τὴν Διεύθυνσι, τρεχάτος.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἰς τὰ τηλέφωνα τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων καὶ τῆς Διευθύνσεως διενυκτέρευαν κάτι μπεκρηδὲς ὑπενωμοτάρχει.

'Ἡ Ἀθῆνα τότε ἦταν μικρὴ, δὲν εἶχε φασαρίες, καὶ οἱ διευθύνοντες ἡσύχαζαν ἐνωρίς, ὅταν δὲν γλεντοῦσαν μὲ γκιουβέτσια ἀπάνω στὰ «πατάρια» καὶ μὲ ρετσίνα:

— «Κάντιο ἀληθινό!»

Οἱ ἄγρυπνοι ἐνωμοτάρχει δὲν ἤξευραν περισσότερο τοῦ Κρητικοῦ τί ἦσαν ἢ «μπαρμπέτες» πού ἔκλεψαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, καὶ ὅλη τὴ νύκτα τὰ ἀστυνομικὰ τηλέφωνα ξεκούφαναν τὸν κόσμον καὶ ἰδίως τὰ γραφεῖα τῆς «'Ακροπόλεως», ζητοῦντα λεπτομερείας τοῦ συμβάντος, γιὰ νὰ... δράσουν... Στὸ σπῆτι τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐφοβοῦντο νὰ ἀποτανθοῦν καὶ νὰ ρωτήσουν, γιὰτί ἐφοβοῦντο μήπως φανοῦν ὅτι δὲν ξέρουν λεπτομερείας τῆς... κλοπῆς.

Μέσα στὴ σύγχυσι ἐκείνη τὴν τηλεφωνικὴ, ἀπαντοῦσε ὁ Μπενάκης ὡς... ὑποδιευθυντῆς, ζαλίζων τὴν ἀστυνομίαν περισσότερο.

— 'Αστυνομός αὐτοῦ;... 'Εδῶ ὑποδιευθυντῆς...

Τί ἔκλεψαν, λέει;... Τοὺς μ π α ρ μ π ἄ δ ε ς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ;... Μάλιστα! Μάλιστα, γνωρίζω... 'Ο δράστης;... Μάλιστα... Καταδιώκεται τὴ στιγμὴ αὐτὴ στὴν ὁδὸ Κυδαθηναίων!... Πῶς;... Καὶ κάθεσθε ἀκόμα!...

Τὸ τέλος τοῦ Μπενάκη ἦταν δυστυχές. Συρροὴ ἀσθενειῶν, πού προήλθαν ἀπὸ τὸ κρασί, τὰ ξενύχτια καὶ τὴν ἀστατὴ ζωὴ τοῦ ἀφρόντιδος «ἐργένη» ἐκείνου τοῦ καιροῦ, τὸν ἔφεραν μιά ὥρα ἐνωρίτερα στὸν τάφο.

'Απέθανε, ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, σ' ἕνα δωμάτιο μικρὸ καὶ φτωχικὸ μιᾶς αὐλῆς τῆς Πλάκας, καθὼς μοῦ ἔλεγεν ὁ ἐπιθεωρητῆς τῶν σχολείων κ. Γ. Λιάσκας, 'Ἡπειρώτης, μόνος καὶ λησμονημένος, τὴν ἐποχὴ ἀκριβῶς πού εἶχε πεσε τὴν σπιτονοικοκυρὰ του ὅτι εἶνε «ὁ γνωστός ὁμογενὴς Μ π ε ν ἄ κ η ς ἐξ Αἰγύπτου, θαρυνθεὶς τὴν πλουσίαν ἀλεξανδρινὴν ζωὴν καὶ θέλων, γιὰ ποικιλία, νὰ ζῆσιν λίγος καὶ ὡς μποῦεμ στὰ δωμάτια τῆς Πλάκας.

'Ο ἄλλος, μακαρίτης καὶ αὐτὸς σήμερ. Μπενάκης, ὁ πλούσιος καὶ εὐεργέτης κατόπι τῆς 'Ελλάδος, ἔξ ὀνόματος μόνον ἦταν γνωστός τότε στὰς 'Αθῆνας.

'Ο θάνατός του ἔτσι ἐδηλώθη στὴν ἀστυνομία, καὶ ἕνα φύλλο τότε ἀπογευματινὸ, μὴ

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΕΥΘΥΜΑ ΛΟΓΙΑ

Μιλοῦν δυὸ δεσποινίδες.

—'Απεφάσισα νὰ μὴν παντρευτῶ πρὶν φτάσω στὰ τριάντα...

— Καὶ ἐγὼ ἀπεφάσισα... νὰ μὴ φτάσω ποτέ στὰ τριάντα ἂν δὲν παντρευτῶ!...

Μιά νέα νεοπαντρη πηγαίνει στὴ μητέρα τῆς ταραγμένη.

— Μαμά, τῆς λέει, ὁ Γάστων μου ἔκαμε μιὰ φοβερὴ δῆλωσι.

— Τί παιδί μου;

— Μοῦ εἶπε πῶς ἂν τὸν ἀπατήσω θὰ μὲ σκοτώσῃ.

'Ἡ μαμά χαμογελάει καὶ ἀπαντᾷ:

— Καὶ ὁ πατέρας σου μοῦ εἶχε κάνει τὴν ἴδια ἀπειλὴ. 'Αλλὰ βλέπεις ὅτι εἶμαι... ζωντανὴ ἔπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια...

Κάποιος μιλεῖ γιὰ τὰ μαρτύρια πού πέρασε μὲ τὶς γυναῖκες.

— Λοιπὸν δὲν θρέθηκε οὔτε μιὰ πού νὰ σ' εὐχαριστήσῃ μιὰ φορὰ; τὸν ρωτοῦν.

— Δὲν μπορῶ νὰ τὸ πῶ αὐτό. "Ολες μάλιστα εἶχαν μιὰ καλὴ καὶ ἀλησμόνητη στιγμὴ μαζί μου.

— Ποιά;

— Τὴν στιγμὴ πού χωρίζαμε!

—'Εχω δυὸ γιουὺς πού βρίσκονται σὲ καλὴ θέσι. 'Ο πρῶτος εἶνε γκαρσόνι καφενεῖου καὶ ὁ ἄλλος στὴν 'Ιατρικὴ Σχολή.

— Τὸν δεῦτερο, λοιπὸν θὰ τὸν κάνης γιὰτρό;

— "Ω, ὄχι... 'Ο καθηγητῆς τῆς φυσιολογίας τὸν ἔχει σὲ μιὰ μεγάλη μπουκάλα μέσα στὸ οἶνόπνευμα. Γεννήθηκε τέρας!

'Ο οἶκος Ντυρὰν καὶ Σια πρόκειται νὰ ἐρτάσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἰδρύσεώς του. Καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ὁ γέρω - Ντυρὰν λέει σ' ἕνα φίλο του:

—'Ἡθελα νὰ κάνω κάτι, πού νὰ ἐκπλήξῃ 'Αλλὰ κάτι πού νὰ μὴ κοστίσῃ πολὺ ἀκριβὰ, νὰ μιλήσουν ἢ ἐφημερίδες γι' αὐτό καὶ ταυτοχρόνως νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ὑπαλλήλους μου. Τί μὲ συμβουλεύεις;

'Ο φίλος του σκέφθηκε καὶ τοῦ εἶπε:

—'Ἀκουσε, φίλε μου Ντυρὰν. Δὲν ἔχεις παρὰ νὰ κρεμασθῆς. Αὐτὸ δὲν θὰ κοστίσῃ τίποτε, θὰ γράψουν ὅλες ἢ ἐφημερίδες καὶ θὰ κάνη ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστησι στοὺς ὑπαλλήλους σου.

Στοῦ γιαιτροῦ:

'Ο γιαιτρός.— 'Εν πρώτοις, κύριε ἤθελα νὰ μοῦ εἰπῆτε κάτι. Πρὶν ν'ἀρθῆτε ἐδῶ, ἐπήγατε νὰ συμβουλευθῆτε κανέναν ἄλλο γιαιτρό; Θέλω νὰ τὸ ξέρω.

'Ο πελάτης.— Ναι, γιαιτρέ μου, 'Επῆγα στὸν φαρμακοποιά.

'Ο γιαιτρός.— Σ' αὐτὸ τὸ γαιδοῦρι τὸν φαρμακοποιό; 'Εγὼ ὡς μόνη συμβουλὴ θεραπείας θὰ σᾶς ἔλεγα νὰ κάνετε τὸ ἀντίθετο ἀπὸ ὅ,τι σᾶς εἶπε αὐτός. Μὴ μοῦ τὸ κρύψετε, σᾶς παρακαλῶ. Τί σᾶς συνεβούλευσε;

'Ο πελάτης.— Νὰ ἔρθω σὲ σᾶς...

προφθάσαν νὰ τὸ ἐξακριβώσῃ, ἀνέγραψε τὴν εἰδησιν:

«'Ἡ τελευταία ἰδιοτροπία ἐνὸς ὁμογενοῦς»

'Ο μακαρίτης ὁ Μπενάκης ἔκανε φάρσες καὶ μέσα ἀπὸ τὸν τάφο του...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

